

VIOREL PADINA

Poemul de oțel

CARTEA ROMÂNEASCĂ DE POEZIE

Poemul de oțel

Ediția a II-a, cu Addenda

**VIOREL
PADINA**

işafaalfaşı
oşaalfaşıo
moişafaalfaşiom
emoişafaalfaşiom
gemoişafaalfaşiomeg
!agemoişafaalfaşiomega!
gemoişafaalfaşiomeg
emoişafaalfaşiom
moişafaalfaşiom
oşaalfaşıo
işafaalfaşı
şafaalfaş
aflaalfa
flaalf
laal
!aa!

Cuprins

Partea întâi

MUZICĂ POPULARĂ

La alior	9
Steaua pelin.	10
La Marte într-o uzină	11
Haman venind	12
Meretricea.	13
Cântec	14
Dinspre bojocii în floare	15
Rana regina	16
Anton Pann.	17
Pasărea viitor	18
Lake	19
Santa Hermandad	20
Aurarii.	21

POEMUL DE OȚEL

Consilierul cicerone	25
Evanghelia după mine	28
Istoria unui om în cifre	30
Cronica omorârii din cameră	32
În palate	33
Iaka	34
Cetățean	35
Lipitoare	36
Trup	37
Ceas	38
Năpârcă	39
Aur	40
Mașina	41
Şah moale	42
Peisaj	43
Stil nou	44
Însuși abandon	45
Judecata de apoi	46
Despre primul și al doilea	47

Love story	48
Despre hipnotizori	50
Poemul de oțel	52
Omul nou	55

Addenda

Alexandru Drăghici	58
Hospodar zemle	59
În iordane	60
În grădina ghetsimani	61
Lui Eminescu bătrân	62
Mai clar	63
Bilanț de etapă	64
Împărăția cerurilor	65

Partea întâi

MUZICĂ POPULARĂ

La alior

Țiu minte: tu dormeai iar soarele se trezise în cer
clipea în lumină becher; arunca scânteuri pe hat
de la alior împărat. Soarele ce era mititel dar eu am
omis bre că el e și soarele singurel; că și pietrele din
empireu au fiere și fantă rea și influențează cu ea.
O fină rază volialină a parvenit ave să-mi vină; dar eu
am tăiat-o pe loc pe lumină înainte ca ea să te atingă
și scânteele au început să ningă. Ce mă fac scânceam
febril rotindu-mi paloșul copil; roșeața iute se răs-
pândea pe șaua rece ce-i carnea ta iar lumina se
făcuse fuioare și ca lâna mirositoare.

Mi-e rău și vărs flori maestre tu când te însori?
(Te-ntreb ca un procuror căci tu ești al meu amor!)
Vergură alior tirbișin maestre tu ești un chin.
Te dăduși la steaua pelin (cădeai în raze ca în
niște coarne) și ea se sparse ți se prelinse pe carne
te-mbrătișă unsuroasă privește-te ce umflat ești
dragă.

Poemul de oțel

La Marte într-o uzină

La Marte într-o uzină șade Mary fără vină la procesor
se încchină rugină de chip i-anină. Eu strig pe Mary
aparte ca să ne culcăm la noapte dar Mary-ing mă
împute cu înalta ei virtute. Și de muncește pe rupte
Marte înroșește-n fire Mary nu știe iubire rațio nici
zece lire două pae (ia ciuleandra la bătae).

Dă-mi voie duduco mânușița să-ți strâng mă lași să plâng? Rezolvă-mi cât mai repede cugetu' psihi mu. Ia uită-te haman venind mărșăluind mărșăluind și primavera cum dă să plece la polul rece. Lov-ul ne trece, belissima stresul ne moaie oho aha sănu-ți visează flori de gheăță (cine ne-nvață?) luna propune peste negre cătune soarele în husă apune coco ne strigă roko ne-apasă adio dragoste, adio masă.

Meretricea

Melancolia erotică doarme în aerul cărții lasciv se scoală însă brusc și mă face hoț și parșiv. Meretrice îi strig fii cuminte de ce mă cerți cu ascuțitul-ți dinte destrăbălatu-ți dinte otrăvit mă a jicnit. Ursă polisportivă iată de subsuori mă cuprinde mă frâng și mă biruie vânăt m-aprinde. Rară melancolie apoi în coastă dureros îmi apasă și mă adulmecă.

De ești unul singuratec vine un birău lunatec și te pune pe járatec. De ești 2 funcția crește șase prin trei te pândește treișpele te amorțește. (Iar duiosu meu amic a plecat de mic la Drick și amica amecista de-a dreapta lui boer Bișta). Funcțiuni și pile lungi care dau iama la pungi feciori de lele nebună, mă, Femios, mă.

Poemul de oțel

Dinspre bojocii în floare

Dinspre bojocii în floare tot albastrele vin culoare din înime luminânde grase și blânde. Abulia aburindă mă-nvăluie și mă duce pe la vidrele bursuce, parcă mă-nec în oglindă. AVă mă văd în oglindă agăț bretele de grindă (porkărie din pept ăsta gâde deștept).

Lumină rece leș sodomit omorâtoru zace prostit
tremură barba festuca lui sărută gura blândului.
Zoaie și lance noapte plângândă alt voinikel țop la
pândă fâlfâie verde securea detună ceafa pădurea.
Bebe cel nou gême curat din dragoste ce-au fost pupat
a mai molană și un legat ăl mai tăiat. Iar fluturii
apusului roiesc pe-n gusta fruntea lui și columbași
din răsărit la dulce creier au năvălit. Pândește când
șapte apune cum se aşază rana în rune priviți între
unu și doi leșuri noi.

Tu mă tratezi eu nu. Tu mă admiră eu nu. La cahfea
mă săruți eu nu și nu și nu. Vagabond pe subt ei înde
iele (dracii mei dragele mele) iată-mi dragostele lele.
Singur pe lumea aceea unde te culci cu ideea. Bați
angelii cu festuca da' angelii sunt ca nuca. Mai încet!
(râde cucoana) te-aude mama. Fato mă-ta nu mă
schimbă moartea-i la mine pre limbă.